

En la sección «Tinta Fresca» del nº 7 de CLIJ, publicamos el cuento de Empar de Lanuza, Las líneas divisorias que, originalmente escrito en

catalán, debería haber aparecido en doble versión, como es habitual en esta sección. La falta de espacio nos obligó a apartarnos de la norma,

publicando la versión castellana, obra de la propia autora, en atención a la difusión estatal de nuestra revista. Por este motivo les ofrecemos hoy,

en catalán, el relato de Empar de Lanuza, a quien agradecemos públicamente su actitud comprensiva y facilitadora.

El Sr. Enginy està satisfet: ha aconseguit un treball d'oficial Tercera en l'oficina de Correus de la ciutat. Els seus amics l'han felicitat. El Sr. Enginy somriu. Li agrada molt la correspondència. Ell en rep molta. Per això, aquest nou ofici li ha entusiasmat.

Avui estrena el treball i el treball l'estrena a ell. També ha estrenat un guardapols blau marí per no embrutar-se la roba.

El seu lloc és darrere d'una taula de fusta vella. Ara ha d'esperar l'oficial Segona, el qual li dirà quina tasca ha de fer.

—Vostè és el Sr. Enginy? —li diu un home amb un davantal gris perla.

—Sí, sí! —afirma el nou tot satisfet.

—Sóc l'oficial Segona!

—Ah, molt de gust! —diu el Sr. Enginy allargant-li la mà. L'oficial Segona fa cas omís d'aquest gest i li diu:

—La seua faena és la següent: Ha comprès?

—Sí, perfectament!

—Creu que està preparat per fer això?

—Espere que sí!

—Doncs, a treballar!

El Sr. Enginy mira a dreta i a esquerra. Els homes i les dones que treballen al seu costat estan ocupats amb centenars de sobres retolats.

La desaparició de l'oficial Segona ha deixat la seua taula de fusta vella plena de sobres retolats.

El Sr. Enginy comprova que tots estan correctament tancats i els diposita en una cistella metàl·lica, tal com se li ha indicat.

—Curiós treball, el meu!

Quan sona el timbre es lleva el guardapols, el penja a la perxa destinada als blaus i s'encamina a la seua casa.

Veu que a la seua bústia hi ha correu. Pensa en replegar-lo però canvia d'idea. Li molesta saber que un oficial Tercera haurà passat un matí sencer intentant sorprendre algun sobre tancat, no tancat, sense haver pogut fantasejar sobre el lloc de procedència de la carta ni l'origen del remitent o del destinatari. Això el contraria.

El Sr. Enginy ja du un mes al seu treball. Ha pogut parlar durant alguna estona amb tres oficials i un oficial Tercera, com ell. Els ha agafat simpatia.

—No es presenten molts casos

de sobres tancats, no tancats —li diuen.

El Sr. Enginy pensa:

—No té cap emoció aquest treball. Em faré oficial Segona.

El Sr. Enginy estudia, treballa, fa mèrits i, al cap de dos mesos, ja és oficial Segona.

Tothom el felicita, fins i tot els seus companys oficials Tercera. Els seus amics ho fan amb més expressivitat.

Ara ha estrenat un davantal gris perla i una taula metàl·lica.

—És vostè el Sr. Enginy —li diu un home amb una bata blanca.

—Sí, sí!

—Sóc l'oficial Primera!

El Sr. Enginy s'estalvia d'allargar-li la mà.

—Quin és, a partir d'ara, el meu treball? —pregunta.

—És el següent: Ha comprès?

—Oh, sí, sí, perfectament!

—Creu que està preparat per fer això?

Espere que sí!

Les línies divisòries

por Empar de Lanuza

JESÚS GABÁN

—Doncs, a treballar!

El Sr. Enginy mira a dreta i esquerra i es veu voltat de persones que, com ell, duen un davantal gris perla.

En un racó ha vist l'oficial Segona que el va rebre el primer dia de l'arribada a l'oficina de Correus. No sap per què, però creu que no li ha fet bona cara.

El Sr. Enginy s'ha passat el matí omplint de sobres per revisar les taules de fusta vella dels oficials Tercera.

Ja fa tres mesos que el Sr. Enginy no replega la correspondència que arriba a la seua casa. La veïna del tercer ho fa per ell i l'amuntega en una banqueta.

El Sr. Enginy té la sort d'haver fet amistat amb dues oficials i dos oficials Segona.

—Però ser oficial Segona tampoc no té cap emoció! —es diu—. Em faré oficial Primera!

L'home treballa, estudia, fa mèrits i, al cap de dos mesos, és oficial Primera.

Ja té bata blanca, una taula de metacrilat, un despatx per a ell a soles i dues llistes de noms: l'una escrita en tinta gris perla i l'altra en tinta blau marí.

Tot sol ha comprès quin és el seu treball. Revisa les llistes i veu els noms dels seus amics entre els oficials Tercera i Segona i pensa:

—Si revisar sobres tancats és poc emocionant, revisar llistes en gris i en blau on et trobes amics, encara ho és menys. Què hi haurà per damunt d'oficial Primera?

Ix del despatx i camina pel corredor on hi ha els despatxos alineats dels oficials Primera que segueixen l'ordre alfabètic, però a la inversa: oficial Primera F, oficial Primera E, oficial Primera D... fins que arriba al d'oficial Primera A.

Passa de llarg i troba una porta diferent. De color taronja. Tot esperançat, l'obri.

Aguaita tímidament i només veu un retolador fluorescent damunt d'una taula. Sempre li ha agradat dibuixar; és prou enginyós amb això i li entren unes ganes terribles de provar el color, però no troba cap paper.

Aleshores obri la finestra i mira fora, com si estigués admirant una pintura. Després calcula les dimensions i aprecia la perspectiva amb els ulls mig tancats i, amb la precisió d'un artista, traça una línia diagonal que, tocant només en un punt el marc de la finestra, va des del cel a la geladeria que hi ha enfront de l'oficina.

La línia queda tan assenyalada com la que deixa al seu pas un avió potentíssim.

El Sr. Enginy somriu amb complicitat. Açò sí que promet ser emocionant!

El seu rostre adopta un cert to de malvolença. Mira a dreta i a esquerra. Sí, està tot sol!

Aleshores puja a l'ampit de la finestra i, ben netament, com faria un funambulista experimentat, tempteja amb un peu la diagonal, per comprovar si està suficientment tensa. Havent adquirit seguretat, puja l'altre peu i comença a caminar-hi amb alegria.

Ja ha descobert que pot anar més enllà de l'oficial Primera A, de bata blanca.

I, a pas lent, majestuós, abandona l'oficina de Correus. Per la tangent. Disposat a menjar-se el gelat més exòtic de la botiga.